

Colibri vincentieni

13 februarie 2019

Legenda spune că într-o zi o pădure a fost cuprinsă de flăcări. Mai multe animale au reușit să se salveze refugiindu-se în locuri sigure. Alte animale au dat fuga la prietenii lor să le spună că arde pădurea și le-au cerut să stingă focul, însă ele nu au făcut nimic. O pasăre colibri însă, singură, s-a apucat de treabă. Dintr-un lac din apropiere lua apă în ciocul ei minuscule, zbura spre pădure și vărsa picătura de apă peste flăcările tot mai mari.

Un urs furnicar observând ce face i-a spus: « Nu vezi că muncești în zadar? Picăturile de apă pe care le arunci peste foc nu pot să-l stingă! » Revoltată, pasărea minuscule i-a răspuns: « Eu fac ce pot, îmi ofer ajutorul. Dacă toată lumea ar fi făcut la fel am fi putut stinge focul care a provocat și așa multe pagube. »

Legenda păsării colibri și focul se aseamănă cu munca efectuată de membrii Societății Sfântul Vincentiu de Paul. Vincentienii, asemenea păsării colibri duc câte o picătură de apă familiilor pe care le vizitează și le ajută. Această picătură de apă poate fi o plasă de alimente, un bon de masă, medicamente, rechizite, încălțăminte și îmbrăcăminte, o pătură etc.

De multe ori picătura de apă dată de vincentieni este foarte importantă pentru familie și devine izvorul care-i potolește pe moment foamea, suferința, lipsa unui loc de muncă, disperarea.

În lume sunt aproape 50 000 de conferințe. Putem spune că picăturile de apă se transformă într-un adevărat râu de caritate ce se îndreaptă spre ceilalți și ajunge la cei nevoiași.

Să nu uităm însă că picătura de apă pe care Vincențianul o lasă în casa celor pe care-i vizitează este Cuvântul lui Dumnezeu... rugăciunea, citirea evangheliei, un cuvânt de încurajare pentru a participa la sacramente... Picături care vor potoli focul disperării și vor mântui inimile sufletelor pierdute. Natura spirituală a activităților desfășurate de conferințe în lumea întreagă fac din Societatea Sfântul Vincențiu de Paul o organizație preocupată de dezvoltarea spirituală și materială a fraților oropsiți.

Să revenim la legendă. Vincențienii au luat locul păsării colibri, însă putem spune că mulți oameni fug din fața responsabilității de a crea o lume mai bună și nu vor să-și împartă bunurile cu cei ce suferă. Pe aceștia îi putem compara cu animalele care fug din fața focului fără să facă ceva ca să-l stingă. Îi interesează viața politică și promovarea personală, protestează contra nedreptăților, dar nu vor să-și murdărească mâinile și să lucreze la îmbunătățirea societății. Sunt asemenea animalelor din pădure care strigă foc, dar nu fac nimic.

Colibri vincențieni se găsesc peste tot, discreți, anonimi, care-și îndeplinesc partea lor de misiune pentru ca mesajul lui Cristos să ajungă la inima tuturor, ușurează situația actuală și-i ajută pe copiii lui Dumnezeu să trăiască în demnitate și în acord cu exigențele evangheliei.

Renato Lima de Oliveira

Al XVI-lea președinte internațional SSVP

Traducere: sora Magdalena